

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce : **X**
 X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
 sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 12. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 12. 2023, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29. 12. 2023, č. j. X (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 9. 2023, č. j. X, jímž byl žalobci od 20. 10. 2023 odňat invalidní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 8. 2023 již žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 uvedeného zákona. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 25 %.
2. V rámci řízení o námitkách bylo posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 6. 12. 2023 zjištěno, že žalobce není od 29. 8. 2023 invalidní. Nejde již o invaliditu I. stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 uvedeného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla žalobci pracovní schopnost pouze o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 2b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 25 %. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že se v rámci přezkumu rozhodnutí zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25 % a nejsou tak splněny podmínky pro invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, byly námitky žalobce shledány jako nedůvodné.
3. Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas s posouzením svého zdravotního stavu posudkovými lékaři. Nesouhlasil s odnětím invalidního důchodu. V této souvislosti zdůraznil, že k jeho nezměněnému zdravotnímu stavu se od roku 2010 přidal diabetes prvního typu společně s celiakií.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla nové posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 25. 7. 2024 soud zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) uvedeného zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Doba platnosti posudku byla stanovena trvale, s tím, že invalidita I. stupně trvá nadále a bez přerušení. Posudková komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetření žalobce lékařem s odborností interního lékařství při jednání komise byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl diabetes melitus prvního typu na léčbě inzulinem s komplikacemi v podobě lehké senzomotorické polyneuropatii dolních končetin, bez dalších komplikací onemocnění. Onemocnění nebylo dlouhodobě dobře kompenzované pro nedobrou compliance. Po reedukaci a použití senzoru hypoglykémie CGM došlo ke

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zlepšení compliance a kompenzace onemocnění. Zdravotní stav odpovídal kapitole IV, položce 2b) lehkému funkčnímu postižení s uspokojivou kompenzací nebo s občasným metabolickým kolísáním, s incipientními diabetickými komplikacemi v podobě lehké polyneuropatie dolních končetin, rozmezím míry poklesu pracovní schopnosti 15 – 25 %. Vzhledem ke stavu po polytraumatu a dalším onemocněním, celiakii a hypercholesterolemii byla zvolena horní hranice rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti a celkový pokles míry pracovní schopnosti 25 %. Posuzovaný nemohl nadále vykonávat původní zaměstnání číšník, cukrář z důvodu fyzické zátěže, měl omezený výběr zaměstnání z důvodu obavy zaměstnavatele o kompenzaci diabetu, pracoval příležitostně. Posudková komise uvedla, že posoudila zdravotní postižení zcela maximalisticky a navýšila horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti z důvodu nemožnosti vykonávat původní profesi a ztíženého výběru zaměstnání o 10 % na celkových pokles míry pracovní schopnosti 35 %. Komise uvedla, že nemohla zdravotní postižení hodnotit podle kapitoly IV, položky 2c) z důvodu postižení posuzovaného neodpovídajícímu této položce, nešlo o středně těžké postižení diabetem melitem s několika diabetickými komplikacemi (cévní, oční). Komise rovněž nehodnotila jako rozhodující zdravotní postižení stav po polytraumatu, kdy šlo o zhojené zlomeniny, poúrazové zdravotní změny měly minimální funkční dopad. Zdravotní stav při onemocnění celiakií odpovídá kapitole XI, oddílu C, položce 2a), kdy je zdravotní stav bez podstatných následných projevů při dodržování bezlepkové diety. Pokles míry pracovní schopnosti by odpovídal 10 % a nebyl tedy rozhodujícím onemocněním. K dalším onemocněním komise přihlédla a zvolila horní hranici 25 % jak uvedla výše. Posuzovaný byl nadále invalidní v I. stupni.

6. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 19. 9. 2024 žalobce s odkazem na závěry učiněné Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze ze dne 25. 7. 2024 navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
7. Zástupkyně žalované ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
8. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba není důvodná. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
9. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70% se jedná o invaliditu III. stupně.
10. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, posuzuje podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ministerstva práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudek uvedené posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz, podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.r.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, aby své posudkové závěry řádně zdůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem, jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.

11. Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas s posouzením svého zdravotního stavu posudkovými lékaři v prvostupňovém i námitkovém řízení a namítl, že v daném případě nebyly splněny zákonné podmínky pro odnětí invalidního důchodu I. stupně. Při posuzování této námítky, a tedy důvodnosti podané žaloby vycházel soud v tomto směru z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze ze dne 25. 7. 2024, který na rozdíl od předchozích posudků vypracovaných posudkovými lékaři v průběhu správního řízení považoval za nejkomplexnější a nejpersvědčivější. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze, zasedající v řádném složení za přítomnosti lékaře s odborností interního lékařství s odkazem na zdravotnickou dokumentaci žalobce a jeho vyšetření při jednání komise dostatečně a přezkoumatelně odůvodnila, proč má za to, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tedy k datu 29. 12. 2023 lze zdravotní stav žalobce hodnotit dle kapitoly IV, položky 2b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti po navýšení z důvodu nemožnosti vykonávat původní profesi a ztíženého výběru zaměstnání o 10 %, v celkové výši 35 %. Uvedený posudek splňuje kritéria úplnosti a přesvědčivosti. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádném zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce proto není pochyb a pokud dle něj šlo u žalobce nadále o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
12. Žalovaná je povinna dle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. po právní moci tohoto rozsudku vydat nové rozhodnutí, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu uvedeným výše.
13. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy žalobce byl ve věci úspěšný, avšak žádné prokazatelné náklady řízení mu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. září 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.